

ΕΤΟΣ Δ'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 179

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προληρωτίας διά μιν τό Έσωτερικόν δραχμαί νέαι 12, διά δέ τό Έξωτερικόν 20.
Τό Γραφείον τής εφημερίδος, επί τής οδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τής Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Έν Αθήναις τῇ 18 Ιουλίου 1882.

ΣΚΝΙΠΕΣ

Την πρώτην τῆς π. Τετάρτης συνέβη ἐν Αθήναις ἐν τῶν σπουδαιότερων τοῦ έτους γεγονότων, ὅπερ ἀναγράφομεν ὡς πιστοὶ χρονογράφοι. Ἡ Ὄρα ἐδημοσιεύθη ἀνευ κυρίου άρθρου. Οἱ ἐπιδρομηταὶ καὶ οἱ ἀναγνώσται ἐξεπλάγησαν ἰδόντες ἀντὶ τοῦ συνήθους άρθρου ἀρχομένου ἐκ τοῦ στερεοτύπου «Οἱ ἄνδρες τῆς ἀντιπολιτεύσεως.....» τὴν συνεδρίασιν τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς. Οἱ ἀναγνώσται κατεξάνεστησαν. Ὄρα χωρὶς ἄρθρον εἶνε Βουλὴ, χωρὶς Δημοπρακτικὴν, κηδεῖα χωρὶς Φιλῆμονα, Στεφανίδης χωρὶς μίστακας, Δηληγιάννης χωρὶς τοὺς πολιτικούς του φίλου, ὁδὸς ἀθηναϊκὴ χωρὶς κόνιν. Ὁ πρωτοπαυρῆς φοβούμενος μὴ οἱ θαυματταὶ του ἀνακτιῶσιν τὸ λογικόν των, διέταξε τὸ ἀρθρολογικόν ἐργαστήριον νὰ ἀρχίσῃ ἐμαστῆριώς ἐκ νέου τὴν κατασκευὴν τῶν ἐν εἰδει συναρισμάτων ἄρθρων.

Τὸ σπουδαιότατον ζήτημα τῆς ἐβδομάδος ἦτο ἡ διαγωγὴ τῶν Ἑλλήνων ναυτῶν. Ἡ ἀντιπολιτεῦσις ἤτις ἔχασε τὴν σφαιρὰν τῆς δίοτι παρέλαβεν αὐτὴν νὰ τὴν πλύνῃ ὁ κ. Κουμουνοῦρος εἰς τὴν Βρωμιολίμνην, ἐτάχθη πρόθυμος ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ Λονδίνου διὰ νὰ προσβάλλῃ τὴν κυβερνάσιν δυσημικῶν μετ' αὐτῆς τοῦ Ἰονναίου ναύτας τῶν πολεμικῶν ἡμῶν πλεῖων. Ἐδοχῶς ἡ κυβερνάσις ἐφρόνησε νὰ διαφύσῃ τὴν ἰσχυρὰν τὰ διαδοθέντα. Ἀπέκρινεν ὁμοῦ μία κηλὶς, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ἔχει ναύτας, ἀλλ' ἐκ τῶν φαυλοτέρων ἐκείνην ὅστις ἀπέμειναν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ὅπως ἀπομένουσιν αἱ γῆρας καὶ οἱ κόνες μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν πολεμικῶν εἰς τὸ κεδίον τῆς μάχης ἐτουφεκίσθησαν πλὴν καὶ αὐτὴ ἡ κηλὶς

θα πλυθῇ ὑπὸ τῆς φιλοπατρίας, καὶ θὰ φανῇ δημοσιευόμενον εἰς τινὰ τῶν ἐφημερίδων τηλεγράφημα ἔχον ὡς ἀκολούθως: «Συνελήφθησαν χθὲς λαφυραγωγούντες δύο ἄτομα, ἐκλήφθησαν ὡς Ἕλληνες. Ἐξετασθέντες καὶ ἀνακριθέντες ἀνεγνωρίσθησαν ὅτι ἦσαν ὁ Κεδίβης καὶ ὁ ναύαρχος Σέυμουρ μεταμφιστέντες με ἑλληνικὰ φορέματα. Ἀμφότεροι ἐτουφεκίσθησαν».

Εἰς τὰς ἐφημερίδας προτείνομεν τὰ ἑξῆς: ἀντὶ νὰ διαθέτωσι δύο στήλας τοῦ φύλλου των διὰ νὰ δημοσιεύωσι τὰ δνόματα τῶν παρασημοφορουμένων, νὰ διαθέτωσι μόνον ἐν τέταρτον στήλης διὰ νὰ δημοσιεύωσι τὰ δνόματα τῶν μὴ παρασημοφορουμένων. Θὰ εἶνε μεγάλη οἰκονομία χώρου.

Ὅπως ὑπὸ τὴν θερμότητα τοῦ ἡλίου τῆς ἀνιξίας φυτρῶνουν εἰς τοὺς κήπους τὰ βόδα καὶ τὰ ἰα. οὕτω ὑπὸ τὴν θερμότητα τῆς ἀγάπης τοῦ ὑπουργοῦ Λομβάρδου φυτρῶναι ἐν ἐν Ζακύνθῳ ἡ ματσούκα, προῖν ἐχώριον οὐ ἡ ἐσοδεία προμυνύεται ἐφέτος ἄφθονος αὐτῆσι καθὼς μαρτυροῦσι τὰ τελευταῖα γεγονότα.

ΑΝΕΜΟΜΑΣΩΜΑΤΑ

Δύο ἐπισήμους ἀποστάσεις ἢ μνημονεύση ἡ ἱστορία συμβάσαι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Τὴν ἀπόδοσιν τῶν Ἀγγλων ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τὴν ἀπίδοσιν τῶν προμαδοτῶν τοῦ Τούχα ἐν Περσίαι.

Ὁ ναύαρχος Σέυμουρ εἰδοποιεῖ διὰ τοῦ πολιτικοῦ ἡμῶν πράκτορος τοὺς ὁμοεθνεῖς πρόσφυγας νὰ μὴ ἐπιστρέψωσιν εἰς Ἀλεξάνδρειαν, δίοτι λείπει τὸ νερόν. Ἡ εἰδοποίησις ἀπευ-

θύναται βεβχίως εις τους νηραλίους. Έκτος εάν μαζί με νερόν λείπη και το ψωμί.

Άκουσατε ότι ο Άραβης έκοψε το νερόν, και δεν υπήρχει τοιοῦτο εις την Άλεξάνδρειαν έρωτά μετ' άπορίας; — Και τώρα πως θα καταβρέχουν την πόλιν;

Είς των υποψηφίων διά την κενωθεισαν θέσιν ενός των βουλευτών της επαρχίας Τρικκαίων καλείται Καγαμάνδης γαντζή Μουχουτουόμβης. Οί γραμματείς της βουλής σκέπτονται μετά φρίκης τί θα γείνωσιν εάν επιτύχη αυτός ο άνθρωπος. Ουδέεις αυτών αναγινώσκων τον κατάλογον των βουλευτών θα είνε εις θέσιν να προφέρει το όνομά του, χωρίς να πάθη στρέλωσιν ο λήρυξ του και τα χείλη του.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Η Μαντσουράνα, την οποίαν ήθέλησαν να φυτεύσουν εις το Φάληρον, απέδειχθη τσουκνίδα και έκίνησε τόσον την μύτην των θαμώνων του θεάτρου, ώστε δεν ήθέλησαν κατ' ουδένα τρόπον να την σφραγίσωσι πλέον. Έλέησε να την κόψουν να την ξηράνουν εις τον ήλιον και να την δώσουν έπειτα δια να πωληθῆ εις τα φαρμακεία ως ύπνωτικόν.

Έπειτα έφεραν εις το τραπέζι την Γαλάτεια. Η Γαλάτεια, όπως το γαλατομπούρεκο, το ορυζόγαλον, το ρισσούρι και όλα τα γαλακτερά είσι πράγματα δρεκτικώτατα δια την εβδομάδα της Τυρινής, άλλ' εν Ίουλίω μεσοῦντι και με θερμοκρασίαν περιφλεγέθεντος είνε λίαν διασπεπτα δια τον στόμαχον. Άλλως τε συμβαίνουσι τάσα παρόμοια εις αυτό το μικρόν μελόδραμα. Η Λασαάλ, ή ζωηρά, ή πεταχτή, ή άεικίνητος κάμνει το άγαλμα, ενώ ως εκ του όγκου του σώματός της, αν ήτο ανάγκη να χρησιμεύση ως κάτι τι εντός εργαστηρίου γλύπτου, μόλις θα ήδύνατο να χρησιμοποιηθῆ ως σμίλη. Τί άγαλμα μικροσκοπικόν έξ εκείνων άτινα κρατούσι κατά δωδεκάδας ανά χειρας οί Ιταλόπαιδες και περιφέρουσιν εις τας όδοϋς προς πώλησιν. Άπεναντίας ή εῦμελής και άγχαλματώδης και μελανόφθαλμος Dugazon ύποκρίνεται τον γλύπτην Πυγμαλιώνα. Ίσως όμως ο λόγος έγκειται εις τουτο' διότι ή μικρά Λασαάλ περικλείει εν εαυτῇ πολὺ πῦρ, ώστε ήδύνατο πάσαν στιγμήν, κατά τας απαιτήσεις του δράματος να μεταβληθῆ από άγαλματος εις γυναίκα πλήρη ζωῆς και σφρίγγους, ενώ απεναντίας ή ανέλγητος κορίτ' Ανδρέ, αν μετεβάλλετο προς στιγμήν εις άγαλμα θ' άπελιθοῦτο όλως διόλου και ίσως το μόνον πράγμα σπερθά ήδύνατο να την μεταφέρει εις την ζωὴν ήθελεν αισθανῆ ή επικίνδυνος μύτη του διεθυντοῦ της ορχήστρας.

Περὶ Γανωμήδους δεν όμιλώ. Όταν έχη κανείς την άτυχιαν να λέγηται Κατίας και να ύποκρίνεται τον τρυφερόν φρόγα οίνοχόον, τότε άνήκει ψυχή και σώματι εις την σεμνοπρεπή δικαιόδοσιαν του αστυνομικοῦ δελτίου. Σημειώ ως εν παράδω τον έξῆς διάλογον άκουσθέντα μετα την παράστασιν

και γενόμενον μεταξύ ού φίλων χόντων ιδιοθέςεις καλλιτεχνικά και... ανθρώπων...

— Αν ήσο γλύπτης... θ' άπεκρίσεις ποτε...

— Να την γλύψω; όχι... έπιφράσισα να την φάσω...

Είς τας Όλυμπια, ο Μωσής... τώσαι... άνα χείρας των Αίγυπτίων, ως άλλος Τρικούπης, δεν ήδύνατο να σπείρη τον άειγάρωτον λαόν του Τσόχα από την άκρην της Τριφυλίας και της Τανδοβάδος. Δις ή τρίς με τον Τσόχα να έμπαυσθη επί της σκηνῆς και να άποφασίη κατ' εντολῆς τοῦ άλλ' έπαθῆν ειδαν αυτας άμείωτοι τα όμματα του κατακατωμένιας με δλην την άγροικον εατήρασιν του διεθυντοῦ της αστυνομίας, άπῆλθε θυμωθῆς και μόλις συγκατατίθη χάρις εις τας θερμάς παρακλήσεις της ύπερ των προσφύγων επιτροπῆς να παραμείνη μίαν έσπέραν ακόμα δια να δώση παράστασιν ευεργετικὴν ύπερ των Αίγυπτίων, ους έμάστισεν άλλοτε με τόσας πληγῆς ως έπαρχος τις ή υπομοίραρχος έλληνικής κυβερνήσεως, και ως κατεπόντισεν εις εις την Έρυθράν όχι όμως άπαντας διὰ άπίμεινε δυστυχώς ή γενεά αυτών και συνταράσσει είσθ τον κόσμον τόσον εις το θεάτρον της πολιτικῆς όσον και εις το θεάτρον των Όλυμπίων. Μετά τον Μωσῆν προσεκλήθη εις βοήθειαν ή φαρμακείτρια Λουκρητία Βοργία ής το μέρος ανέλαβε να παραστήσῃ με εύχαρίστησιν και με ικανότητα ή ύψιφθνος κυρία Στεφανίνη, ήτις έφάνη τόσον και φαρμακείτρια, ώστε όλον το άκροατήριον την έσπέραν έπίνην έπαθεν από κωλικόπονον.

Είς τον Απόλλωνα μεταξύ τόσων δημάτων, έπαίδων, ηγεοδίκων, αναπήρων έρχομένων κατευθειαν από τέσσαρα σημεία του ορίζοντος, δια να εκβάλωσιν εις την σκηνήν την έφάνη και εν έργον έλληνικόν πρωτότυπον, ή χαριστήρια Κακή Όρα μονόπρακτος κωμωδία του κυρίου Ακιντρίου Κορομηλά, όστις είναι ίσως εις των ολιγίστων Έλλήνων όστις έχει το θάρρος να όνειροπολή την άνάκλιν του έλληνικοῦ θεάτρου, ακόμα και κατ' αυτην την έκρη του καύσανος των κωνόπων, των δυσεντεριών και των παραρτημάτων του Έθρικοῦ Πνεύματος. Η μικρά αυτη κωμωδία παρασταθείσα το πρώτον επί της σκηνῆς του θεάτρου των Ανακτόρων ήρесе πολύ' ήρесе επίσης και εν Πιπρικού παριστάθη υπό του θιάσου του κ. Δ. Άλεξιάδου και ήρесе και χειροκροκροτήθη και εν Άθήναις. Και δικαίως διότι έχει επιτυχῆ ύπόθεσιν, ζωηράν δράσιν, εύφυά διάλογον και είνε βήμα προόδου εν τη τέχνῃ δια των γόνιμων συγγραφέα.

Ο Απόλλων κατήνησε διπρόσωπος ως ο άρχαίος Ίανός. Τας ήμισεις ήμέρας της εβδομάδος κλαίει, θρηνεί, ολοφρόνη με τον Άλεξιάδην, τας δε έκλοιπούς ξεκαρδίζεται γέλω με τον Νικηφόρον. Αντικρὺ δε του αιώνιου τούτου κλαυθροκωχτας, εν τῷ μέσῳ παρταρταίει θορόβου ράβδων συγρομύκου και κραυγῶν και λαχῶν και βρυχηθμῶν και κοσμημάτων ή εύπλάκαμος Αιδῆ, νόμφη με κτρινην φανάκην συλλογεί δεκάρας ύπερ των προσφύγων και πρόσφυγας ύπερ της δεκάρας

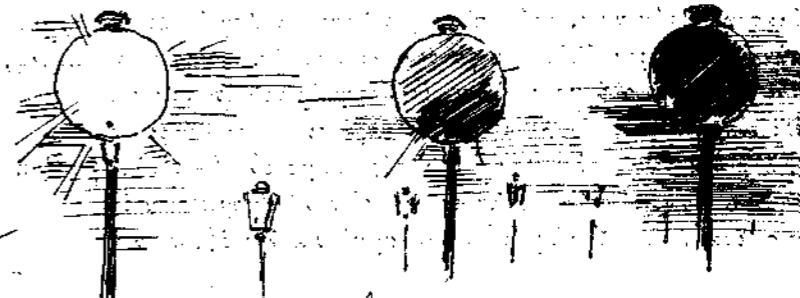
Έροδοτ

8 διούσι δια 12

Άντικρὺ τῆς locomotive

βόλους ύμωρμιού φωδῶν

ΒΑΛΗΦΡΙΚΑ

Διαταί γαμμινὸν διαζυγιόν

Ή ενδρου κορδῆς

Διαταί γαμμινὸν διαζυγιόν

Μεταμορφωσῆς ύπνου

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Κατὰ τὴν Ἀρχαδίαν ἐν τῷ χωρίῳ Βαλτίτσι τῆς Τριπόλεως ὁ Δ. Πολάλης ἀπέκοψε διὰ γυαταγανίου τὴν χεῖρα ἐτέρου καλουμένου Μπόλπου, οὗτος δὲ λαβὼν τὴν ἀποκοπίσαν καὶ χαμαὶ πεσοῦσαν χεῖρά του τὴν ἔθηκεν εἰς τὸ σιλάχιον καὶ ὤρμησε πρὸς καταδιώξιν τοῦ τραυματίσαντος αὐτόν. Κατὰ τὰς νεωτέρας ὅμως καὶ ἀκριβεστέρας πληροφορίας ἀπαυδήσας νὰ τρέχη ἔθηκε τὸ πιστόλιον εἰς τὴν κοπίσαν χεῖρα καὶ τὴν ἔστειλε κατόπιν τοῦ φεύγοντος, ἡ δὲ χεὶρ προφθάσασα αὐτὸν ἐκυροβόλησε καὶ τὸν ἀπέκτεινε.

* *

Ἐκ Κερκύρας γράφουσι: «Τὸ Ἀλεῖκι (ἐπαρχία Λευκίμνης) μετεβλήθη εἰς Μόκκαν καὶ Ὑμένην. Μὴ νομίζετε ὅτι ἀστειεύομαι» εἶναι τοῦτο ἀλήθεια, καὶ ἰδοὺ ἡ ἀπόδειξις. Καθ' ἑκάστην εἰσάγονται, καθὰ πληροφοροῦμαι, ἐκ Λευκίμνης εἰς τὴν πόλιν κάρρα δλόκληρα φορτωμένα καφφέν, ὅστις νοεῖται μένει ἀφορολόγητος, διότι εἰσάγεται ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ. Θὰ εἰπῆτε, πῶς ἐν Λευκίμνῃ ξεφυτρώνει τόσοσ καφφές; Ἀλλὰ διὰ τοῦτο εἶπομεν ὅτι ἡ νησὸς μας μετεβλήθη εἰς Ἀραβίαν. Ἴσως οἱ τελωνοφύλακες καὶ οἱ τοῦ λαθρεμπορίου ἐπιστάται ἡμποροῦν νὰ μᾶς δώσουν καμμίαν ἄλλην ἐξήγησιν.»

* *

Ἐπρόκειτο περὶ Βυζαντίου;

— Τώρα αὐτὸς γράφει εἰς μίαν Ἡμέραν καὶ εἰς μίαν Ὁραν.

— Δὲν μένει ἄλλο ἢ ν' ἀρχίσῃ νὰ γράφῃ εἰς ἕν πρῶτον Λεπτὸν καὶ εἰς ἕν δευτέρον.

Ἀπανθίσματα ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου.

Ἐκ τῆς Ἀνεξαρτησίας Ναυπλίου:

«Ὁ κ. Τσουκαλιώτης δεικνύει τὴν παραγραφὴν τῆς Ναυπλιακῆς μονοτονίας διὰ τοῦ προχθὲς καταπλεύσαντος Ὀδικοῦ καφενεῖου».

* *

Ἐκ τῆς Φωγῆς Τήρου:

«Ὁ δροσερώτατος ἀήρ, ἡ γαληνιαῖα θάλασσα, αἱ κύκλω ἡμῶν γείτονες νῆσοι, ἐρ' ὧν αἱ χρυσολαμπεῖς τοῦ Ἥλιου ἀκτῖνες κρύπτουσι τὴν χάριν αὐτῶν τὰ πάντα τέλος φυσικὴν ἔχοντα ὠραιότητα εἶνε μία ψυχικὴ ἀνακούφισις, εἰς ἐξερχόμενος στεναγμός».

* *

Ἐκ τῆς Σημοσίας τῆς Χαλκίδος:

«Ἐπιστάται τὴν προσοχὴν τῆς ἀρμενίας ἀρχῆς ἐπὶ τῆς πρὸ νότιον θ βύσσεως διότι φαίνεται ἐκεῖ που πλησίον νὰ

ὑπάρχῃ ὁπῆ τις, ἡ ὁποία διὰ τῆς πολλῆς ἀπορροφῆσεως, ἀφίνει τοὺς διψῶντας γείτονας ἀποτίστους, ὅπερ ἀδικίον».

* *

Ἐκ τῶν Ἡμερησίων Νέων:

«..... συνετέλεσεν ἐν τετραώρῳ αἰματοχυσία τὰς βδελυροπραγίας ἐτέρας Σικελιανῆς ἐσπερίας ἐν τοῖς ὁδοῖς τῆς Ἀλεξανδρείας».

* *

Ἐκ τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος Μεσολογγίου:

«Τὰ δύο πόδια τῶν ταχυδρομικῶν ἐπιστατῶν τοῦ Κράτους εἰς ἕνα παπούτσι ἔθεσεν ὁ κ. Μανσόλας ἵνα μὴ στενωχωροῦνται».

* *

Ἐκ τῆς Ἀργολίδος:

«Μόνον ῥίνες τινὲς Κλασικαὶ καὶ Πομπηλιοὶ πλήττουσιν ἐν Νχυπλίῳ ἰσως διότι δὲν δύνανται ἐν αὐτῷ ἀρκετὴν εὐρυχωρίαν πρὸς ἀνάπαυσίν των».

* *

Ἐκ τῆς Παρόσης Σύρου:

(Ἰδιαιτέρα Ἀλληλογραφία)

(Ἐνώπιον τοῦ λιμένος Ἀλεξανδρείας καὶ ἐπὶ τοῦ πολεμικοῦ ἡ Ἑλλάδος).

2 Ἰουλίου 1882.

Κύριε.....

«Τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἐβομβαρδίσθη ἡ Ἀλεξάνδρεια ὑπὸ τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου..... σχεδὸν μέχρι τοῦδε ὅλη ἡ πόλις ἐκῆν καὶ καίονται ἤδη τὰ ὑπόλοιπα.....»

«Δέχθητε τοὺς ἀσπασμούς μου.

Ἰμέτερος
Α. Α.»

* *

Ἐκ τῶν Ἡμερησίων Νέων:

Ἀγγελία.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ

Κατάλογος φαγητῶν

Ἰχθυοτροφείον. Ψάρια.

Ζωμόν.

Μακαρόνια κλπ.

Μεταφορὰ διὰ λέμβου δι' ἕν άτομον λεπτὰ 40' ἄνω τῶν δύο λεπτὰ 48 ἑκαστον.

Οἱ ἔχοντες ἰδικόν των φαγητὸν δωρεὰν ἐκτὸς τῶν Κυριακῶν».

Σήμερον μ. μ. ἐκδοθήσεται ὁ 6'. ἀριθμὸς τοῦ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟῦ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ τῆς Ἐφημερίδος.

Ἐκ τοῦ Τοπογράφου τῆς Ἐφορίας.